

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Daud Vasile, prin intermediul avocatului Vitalie Postolachi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Daud Vasile împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral, anularea actelor, constatarea faptului discriminării și repararea prejudiciului moral pentru discriminare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Daud Vasile și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 20 septembrie 2016, Daud Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică (în continuare ANRE) cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral, anularea actelor, constatarea faptului discriminării și repararea prejudiciului moral pentru discriminare.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 28 iunie 2016, prin ordinul pârâtului nr.174c, a fost încetat raportul de muncă, în calitate de consultant superior al Secției energie termică, cogenerare și aprovizionare cu apă din cadrul Departamentului reglementări, în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă nr.171 din 13 iunie 2014, încheiat pe perioadă determinată.

Mai indică că anterior, la 13 iunie 2014, a încheiat cu pârâtul contractul individual de muncă nr. 171 pentru funcția de consultant superior al Secției energie termică, cogenerare și aprovizionare cu apă și canalizare din cadrul Departamentului reglementări al ANRE, pe o perioadă determinată, de la 13 iunie 2014 până la 13 septembrie 2014, ulterior acest contract a fost modificat de mai multe ori în sensul

prelungirii termenului pe o perioadă determinată și anume, prin actul adițional din 08 septembrie 2014, contractul a fost prelungit până la 31 decembrie 2014, prin actul adițional din 23 decembrie 2014 până la 31 iunie 2015, prin actul adițional din 23 iunie 2015 până la 31 august 2015, prin actul adițional din 01 septembrie 2015 până la 31 decembrie 2015, prin actul adițional din 16 decembrie 2015, ce a intrat în vigoare la 31 decembrie 2015, contractul individual de muncă nr.171 din 13 iunie 2014 a fost încheiat pentru perioada 31 decembrie 2015 - 30 iunie 2016.

Menționează că, la 13 iunie 2014, data angajării acestuia în serviciu la ANRE, Codul muncii avea o redacție, iar la datele prelungirii contractului - o altă redacție, astfel invocă că ANRE a neglijat prevederile art. 54 și art. 55 Codul muncii și în loc să încheie cu reclamantul un contract de muncă pe perioadă nedeterminată, a încheiat ilegal cu el contract individual de muncă pe perioadă determinată, deși nu au existat motive și temeuri legale prevăzute de Codul muncii pentru încheierea contractului individual de muncă cu reclamantul pe perioadă determinată, iar în contractul de muncă nu se indică temeiul legal al încheierii acestuia pe durate determinate.

Consideră că nici la data încheierii celor 5 acte adiționale la contractul individual de muncă nu existau temeuri legale pentru angajator, prevăzute de Codul muncii, pentru prelungirea contractului individual de muncă pe o perioadă determinată, iar angajatorul nu a indicat (motivată) aceste temeuri legale nici într-un acord semnat de ANRE cu salariatul, deși art.55 Codul muncii prevede posibilitatea angajării unui salariat pe o perioadă determinată doar în vederea executării unei lucrări cu caracter temporar, iar postul de muncă în care a fost angajat nu a avut niciodată un caracter temporar, ci unul continuu și permanent în cadrul statelor de personal a ANRE, ce continuă să existe până în prezent în statele ANRE.

Mai indică că funcția deținută nu presupunea un program de muncă mai redus față de reglementările stabilite de Codul muncii și/sau față de programul de muncă al altor salariați din cadrul ANRE, ci din contra, corespundea programului de lucru general al tuturor salariaților care lucrau la acel moment în cadrul ANRE.

Cu trimitere la prevederile pct. pct. 3 și 11 alin. (1) și (3) al contractului individual de muncă nr.171 din 13 iunie 2014, și art. art. 12, 54 și 55 Codul muncii, cu referire la durata determinată a contractului individual de muncă, precum și pct. 1 din actele adiționale nominalizate, reclamantul invocă că prin acțiunile pârâtului s-a înrăutățit esențial situația reclamantului în raport cu condițiile și garanțiile acordate lui de legislația muncii și aceste clauze sunt nule de drept de la data semnării, ceea ce denotă că raportul de muncă al salariatului din momentul apariției și până la încetarea sa a avut loc un caracter nedeterminat.

Relatează că, la 16 septembrie 2016, s-a adresat Inspectoratului Muncii privind încălcările depistate, menționând că un alt motiv de anulare a ordinului contestat este ignorarea de către pârât la emiterea acestuia a prevederilor art. 55/1 Codul muncii, deoarece pârâtul, având locuri vacante în cadrul Departamentului reglementări și/sau în alte Departamente, a acționat cu rea-credință, neinformând reclamantul contra semnătură până la încetarea contractului individual de muncă despre posibilitatea de a ocupa o funcție permanentă în cadrul unității în Departament, punându-l într-o situație mai puțin favorabilă în comparație cu alți salariați ai ANRE, care aveau încheiate contracte de muncă pe perioada nedeterminată, prin ce a fost discriminat

în raporturile de muncă, susținând că pârâtul dispunea de mai multe departamente, ce includeau specialități conform calificării profesionale a reclamantului și în care el ar putea fi angajat eventual în Departamentul Reglementări, Departamentul Investiții și Calitate, Departamentul juridic și licențiere, Departamentul monitorizare și control al activităților licențiate.

Afirmă că, la 25 februarie 1980, a absolvit Tehnicumul gospodăriei comunale din or. Bender, la 26 iulie 1986 - Institutul Politehnic din Chișinău, specialitatea Alimentarea termică cu gaze și ventilare, la 23 iunie 1995 - Academia de Studii în Domeniul Administrației Publice pe lângă Guvernul RM, la 04 iulie 1997 - a primit certificatul de competență pentru a efectua certificarea utilajului pentru gazoducte de transportare a petrolului și gazelor, alimentării cu gaze a întreprinderilor și spațiilor locative din partea Departamentului Standarde, Metrologie și Supraveghere Tehnică, în anul 2001 a primit certificatul de absolvire a cursului de perfecționare la Departamentul „Moldova-Standart” în domeniul „Ridicarea calificației în domeniul standardizării și metrologii”.

Reclamantul Daud Vasile solicită anularea ordinului nr.174c din 28 iunie 2016, restabilirea sa în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral pentru încetarea rapoartelor de muncă în mărime de 30 588 lei, ce reprezintă șase salarii medii lunare, restituirea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 12000 lei.

La 01 decembrie 2016, reclamantul a majorat cuantumul pretențiilor înaintate, solicitând anularea pct. 3 din contractul individual de muncă nr.171 din 13 iunie 2014, anularea actelor adiționale din 08 septembrie 2014, 23 decembrie 2014, 23 iunie 2015, 01 septembrie 2015, 16 decembrie 2015, la contractul individual de muncă nr.171 din 13 iunie 2014, constatarea faptului discriminării, repararea prejudiciului moral pentru discriminare, restituirea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 12 600 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 iunie 2017, pretențiile din cererea de chemare în judecată depusă de Daud Vasile împotriva Agenției pentru Reglementare în Energetică privind anularea pct.3 din contractul individual de muncă nr.171 din 13.06.2014, anularea actelor adiționale din 08.09.2014, din 23.12.2014, din 23.06.2015, din 01.09.2015, din 16.12.2015 la contractul individual de muncă nr.171 din 13.06.2014 au fost respinse ca tardive.

Pretențiile din cererea de chemare în judecată depusă de Daud Vasile împotriva Agenției pentru Reglementare în Energetică, privind anularea ordinului nr.174 c din 28.06.2016, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral pentru încetarea rapoartelor de muncă, constatarea faptului discriminării, repararea prejudiciului moral pentru discriminare, restituirea cheltuielilor judiciare, au fost respinse ca neîntemeiate (f.d.225, f.d.232-244, volumul I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, s-a respins apelul declarat de către Daud Vasile și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 iunie 2017 (f.d.52, f.d.53-61, volumul II).

La 23 februarie 2018, Daud Vasile, prin intermediul avocatului Vitalie Postolachi (mandat nr.0025639, f.d.65, volumul II), a declarat recurs împotriva

deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 06 iunie 2017 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către Daud Vasile să fie admisă integral, totodată să fie încasat de la ANRE în beneficiul lui Daud Vasile cheltuielile de judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că hotărârile instanțelor judecătorești ierarhic inferioare sunt unele ilegale și neîntemeiate deoarece au fost emise cu interpretarea eronată a legii, cât și cu aprecierea arbitrară a probelor.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a fost primită, sub semnătură, de către reprezentantul recurentului la data de 26 decembrie 2017 și ținând cont că cererea de recurs a fost înaintată la 23 februarie 2018, instanța de recurs ajunge la concluzia că recursul a fost depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Daud Vasile, prin intermediul avocatului Vitalie Postolachi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului

instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Daud Vasile, prin intermediul avocatului Vitalie Postolachi ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Daud Vasile, prin intermediul avocatului Vitalie Postolachi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță